

Dinții

**Cum să prevenim apariția cariilor, pioreele,
gingivitele etc... prin Igiena Vitală?**

de biologul

P. V. Marchesseau

Coordonatorul colecției: Simona Nicola

Traducere: Simona Nicola
Tehnoredactare și copertă: Adrian Buzaș
Redactor: Silvana Higyed

Les Dents – Comment prévenir les caries, les pyorrhées, les gingivites etc... par l'Hygiène Vitale? (Naturopathie Orthodoxe), Livret 34 © Spirvie Natura, 1980

Editura Sens©2023

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MARCHESEAU, P.V

Dinții : cum să prevenim apariția cariilor, pioreele, gingivitele etc... prin igiena vitală (naturopatia ortodoxă) / de biologul P.V.

Marchesseau. - Arad : Sens, 2023

ISBN 978-606-9078-58-7

616

Editura Sens
Arad, Calea Timișorii 212/2
Telefon: 0759 801 776
e-mail: contact@sens.ro

www.sens.ro

CUPRINS

Capitolul 1	
Aparatul dentar	7
Capitolul 2	
Bolile dinților	23
Capitolul 3	
Noțiuni complementare despre dinți	39
Capitolul 4	
Îngrijirea dinților în Igiena Vitală	53
Concluzie	
Întrebări și răspunsuri	71
Anexă	91

„Dintele, prin fenomenul de calcificare care-l condiționează, se aseamăna în **general cu osatura**, chiar dacă rămâne un produs de acoperire cutanată ca și **unghia sau părul**.”

P. M.

Capitolul 1

Aparatul dentar

- **Animalele din Natură sunt împărțite în patru mari regnuri: carnivorele, erbivorele, frugivorele și granivorele.**

Primele 3 grupe prezintă un sistem dentar; dar ultimul dintre ele nu posedă unul. Animalele din această grupă (păsările) sunt echipate cu un cioc și un stomac special, **în formă de gușă**, care le permite să mănânce și să transforme **grăunțele**.

Cât despre primele trei, forma dinților lor variază în funcție de hrana lor. **Carnivorele** (mâncătoare de carne) au dinții ca **lama de fierăstrău**; dinții **erbivorelor** (mâncătoare de iarbă) sunt comparabili cu niște **pietre de moară**, animate de o mișcare transversală; iar dantura **frugivorelor** este constituită din elemente variate, mult mai slabe.

- **Omul, prin forma dinților săi, aparține grupului frugivorelor**; ceea ce confirmă, de altfel, „anatomofiziologia” comparată. Modelele noastre cele mai apropiate din regnul animal sunt, deci, marile maimuțe, numite tocmai din această cauză „antropoide” (care seamănă cu omul). Ceea ce nu semnifică **deloc că noi am proveni din maimuțe** (teoria evoluționistă), nici că noi ne-am asemăna cu acestea, **fără suflet, nici spirit** (teoria materialismului).

Ființa umană este, deci, prevăzută cu o dantură de frugivor și un tub digestiv conform cu această

dantură. Acesta este motivul pentru care acceptă cu dificultate să se hrănească cu **cărnuri și cereale în stare crudă**, în timp ce carnivorele și granivorele se delectează cu acestea și se hrănesc foarte bine cu ele.

- Doar **gătirea lor**, focul, ne permite să mâncăm aceste alimente, dar, cu toate acestea, ele rămân **anti-specifice** pentru noi.

Această hrană „**anti-specifică**” (care nu ne este destinată) și, în plus, este **denaturată** (prin foc) și considerată ca fiind alimentația noastră principală, este responsabilă de **saturațiile noastre umorale cu cleiuri și cristale** (deșeuri și reziduuri ale metabolismelor noastre digestive) și de **surmenajul emonctoriilor noastre**. Această situație fiziologică este sursa tuturor **bolilor noastre locale** și în particular a deteriorării **oaselor și a dinților noștri**.

A. CUM SUNT ALCĂTUIȚI DINȚII NOȘTRI?

- **Dintele, oricare ar fi forma sa, este alcătuit din două părți: o coroană și o rădăcină.**

Coroana, parte „extra osoasă”. Este acoperită de un țesut foarte dur, compus în proporție de **95%** din materii minerale (fosfați, carbonați etc...) și din **5%** materii organice. Acest țesut este numit **smalț**. Este incolor și lasă să se vadă colorația **ivoriului** sau a **dentinei**, care constituie masa dintelui, subiacentă.

Interiorul dintelui este, într-adevăr, alcătuit din acest țesut, mult mai puțin dur decât smalțul și care conține doar **75%** de materie minerală pentru **25%** de materii organice.

Ivoriul (sau dentina) este format, ca și osul, **din canale foarte fine, cu rol de conducte ale fibrilelor provenite din măduva spinării.**

Desigur, ivoriul reprezintă corpul dintelui și materia care constituie nu doar coroana, ci și rădăcinile.

Cu toate acestea, partea înrădăcinată a dintelui (intra-osoasă) este acoperită de **cement**, de **la col până la orificiul apical**.

Acest **cement** este o substanță galbenă, netransparentă, conținând multe substanțe organice, și din acest motiv, mult mai puțin dură decât **ivoriul și smalțul**.

În fine, centrul dintelui înrădăcinat este alcătuit dintr-o **pulpă**, țesut conjunctiv foarte bogat **inervat și vascularizat**.

Vasele de sânge (venule și arteriole) penetrează **în pulpă prin orificiul apical** (vârful rădăcinii).

Nervii urmează aceeași cale; iar sistemul se ramifică și se prelungește până la micile canalicule osoase ale dentinei.

- **Trebuie să reținem că pulpa este un țesut care prezintă la periferia sa un strat de celule specializate care secretă dentină (ivoriu sau fildeș).**

Vom vedea mai departe care este interesul pentru aceste „glande de dentină”.

O altă observație pe care o facem, care prezintă același interes, este că cementul este, de asemenea, locul anatomic al unei vascularizări și nutriții intense a dintelui.

Altfel spus, dintele se naște și crește, își întreține țesuturile și se apără împotriva tuturor agresiunilor grație **pulpei** sale „secretoare” și a **cementului** său „hrănitor”.

- **Unirea dintre osul maxilarului și dinte se face prin cement și un ligament care menține cu soliditate acest ansamblu în alveola dentară (gingie).**

Distrugerile parțiale ale acestui ansamblu „cement-ligament” (un fel de articulație fixă) antrenează ceea ce se numește **artrita dentară** (care rezultă din acidificarea țesuturilor și a deplasării mineralelor, ca pentru **celelalte articulații ale scheletului**).

Dinții atinși de artrita dentară sunt, bineînțeles, dureroși, și **ei se mișcă în alveolele lor** (gingiile se retractează și dinții pot cădea spontan, așa cum se întâmplă câteodată, la bătrâni).

- **Am putea compara dintele cu un animal nevertebrat care-și construiește singur carapacea** pornind de la **activitățile pulpei sale**, care asigură direcția nervoasă a construcției osoase și elementele

nutritive (provenite din alimentație) necesare acestei construcții.

Sărurile de calciu, și alte săruri, eliberate în intestin, pornind de la **alimentele crude**, trec în sânge; și de acolo vor contribui la formarea **oaselor și a dinților**.

- **Elementele „fixatoare” ale acestor săruri sunt hormonii paratiroidieni (care reglează proporția de calciu din sânge) și vitaminele D** (liposolubile) care se găsesc atât în **uleiul de pește** și alți **corpi grași**: unt de vară, ouă de găină, cât și în **ovăz și ciuperci**. Să cităm aici și **soarele** care, prin fotonii săi, activează **provitaminele D**.

- **Inamicii dinților, din acest punct de vedere, sunt excitațiile tiroidiene** care epuizează glandele paratiroide; **pregătirea alimentelor cu ajutorul focului** care arde și carbonizează corpii grași (frigere) și **carența solară** (viață sedentară).

B. PUSEELE EVOLUTIVE ALE DINȚILOR

Omul adult **are 32 de dinți** (16 pe fiecare maxilar). Cu toate acestea, el este „difiodont”, adică are două dentiții succesive. Prima dentiție cuprinde 20 de dinți (numiți **dinți de lapte**). Acest puseu se realizează între luna **a 6-a și a 26-a**. Această dentiție subzistă până la vârsta de **6 ani** (când apare primul molar definitiv), iar din acest moment cea de-a doua dentiție începe să se stabilească (în jurul vârstei de 12 ani apare al

doilea molar definitiv, moment care marchează sfârșitul celui de-al doilea puseu).

- **Bebelușilor** (către vârsta de 3 luni) **încep să li se congestioneze gingiile**; iar către 6 luni apar incisivii inferiori. Este începutul primului puseu dentar.

- Începând de la **18 ani** (și foarte adesea între 20 și 30 de ani) apare ultimul molar (cea de-a doua dentiție). Este vorba de „măseua de minte”. În fine, în circumstanțe excepționale am văzut o **amorsare a unei a treia dentiții** la anumiți bătrâni, care au trăit foarte sănătos întreaga lor viață.

- **Tulburările legate de erupția dinților la bebeluș sunt legate de rahitism** (proastă calcifiere osoasă). O întârziere dincolo de vârsta de **12 luni** este un semn de alarmă. Alăptarea la sân favorizează erupția dentară. Îngrijirile bebelușului în lipsa acesteia constau într-o alimentație cu **lapte de capră crud** (lapte din brânză de capră), cu **sucuri de legume verzi** și cu **gălbenușuri de ou crude**, pe lângă **băile de soare** progresive (prin sticla ferestrei când timpul este rece).

- **Accidentele primei dentiții sunt reprezentate de o ușoară creștere a temperaturii, un somn agitat, stare de iritare, plâns, și o salivație abundentă.** Câteodată se observă lăcrimări, o scurgere apoasă din nas, obraji roșii și ganglionii ușor inflamați. În fine, dar mult mai rar, anumiți bebeluși fac crize de

astm, tulburări digestive (diaree, vomă) sau **erupții cutanate** (eczemă).

- **Accidentele celei de-a doua dentiții sunt mai puțin frecvente.** Cu toate acestea, anumiți dinți de lapte infectați (cariți) pot contamina **alveola** și pot genera formarea unui **chist**.

- Pe de altă parte, acest al doilea puseu dentar este adesea stânjenit de creșterea mai lentă a maxilarului, ceea ce antrenează o **proastă poziționare a dinților** sau o **încălecăre a acestora**. În această situație se recomandă „aparatele dentare”¹, dar experiența arată că ele sunt **complet inutile**, și că dinții se re poziționează ei înșiși odată ce creșterea s-a terminat.

- **Accidentele cele mai grave sunt cele care survin la apariția măselelor de minte inferioare** (la vârsta adultă). Locul acestora este adesea limitat. Ele cresc dificil, sau din cauza **mucoasei gingivale prea groase** care le acoperă, sau a unei **incluziuni forțate**.

- Simptomele sunt: dureri, inflamație, adenopatie, dificultate în deschiderea gurii, apoi supurații, febră și abces.

¹ În cartea *Ortodonție – Opriți masacrul* de Dr. Estelle Vereeck (*Orthodontie – Halte au massacre*, Editions Luigi Castelli, 2005, 2008), sunt puse la dispoziție informații necunoscute publicului. Lucrearea denunță abuzurile și neglijențele inadmisibile făcute în domeniul ortodontiei și pledează pentru o abordare pluridisciplinară și pluritehnică a acestui tratament. În **Anexă** sunt prezentate câteva pasaje din această lucrare (n.t.).

- Orice măsea de minte dureroasă inclusă și orice dinte în erupție într-un ax anormal, trebuie scoasă.

N.B. – Măseua de minte superioară apare, în general, fără dificultate.

C. EXAMENUL DINȚILOR DEFINITIVI

- **Dantura umană este „heterodontă”, adică dinții au forme diversificate.** Fiecare arcadă (maxilar) are **16** dinți, dintre care: **4** incisivi, **2** canini, **4** premolari și **6** molari.

- Incisivii și caninii n-au **decât o rădăcină**, premolarii au o **rădăcină dublă** iar molarii au **3 rădăcini**.

- Premolarii și molarii au raporturi foarte strânse cu **sinusurile maxilare** (cavitate osoasă în maxilar) de unde posibilitatea apariției **sinuzitei** (infecție provocată de dinții cariati).

- **Actul masticăției (sau măcinarea alimentelor cu dinții) este primul timp al digestiei.** Maxilarul superior formează **nicovala**, iar maxilarul inferior (sau mandibula) are rol de **ciocan**.

- Articulația temporo-mandibulară este animată de mușchii numiți **masticatori** (ridicători, coborători, propulsori, retropulsori și abductori).

- Forța de măcinare este evaluată la **30 kg** pentru incisivi, **35 kg** pentru canini, **15 kg** pentru premolari,

50 kg pentru primii mari molari și **60 kg** pentru molarii mai profunzi. În total, un maxilar de bărbat poate rezista la mai mult de **80 kg** (ceea ce explică **exercițiile de suspensie cu dinții**, executate de acrobați, care își susțin cu ușurință greutatea; și mărturisesc că meseria lor le este benefică: dinți sănătoși, somn perfect, stare de bine la nivel cerebral, la vârsta la care alții se plâng de carii, de insomnii și de **amnezii**).

N.B. – Am cunoscut un acrobat cu maxilarul, care, la vârsta de **60** de ani încă executa încă suspensii cu ajutorul dinților. Nu avea nicio carie dentară și spunea că „**suspensiile îl făceau mai lucid**”. Între două turnee se plângea de migrene și de dureri cervicale; și totul dispărea ca prin minune în primele zile ale unui nou turneu.

Acrobații care se suspendă cu părul, recunosc aceleași binefaceri.

Vedem pe acest tabel atât **formula dentară** (cele două dentiții), cât și **datele de apariție a dinților**.

Să observăm că primul dinte al primei dentiții este un **incisiv central** care apare către vârsta de 6 luni; și că ultimul dinte a celei de-a doua dentiții este un **molar mare**, și că acesta poate apărea foarte târziu (între 30-40 de ani). Este vorba de **măseua de minte**.